

II. évfolyam feltételek:
 Égési ár: 6 ft.
 Fél évi: 3 ft.
 Éves: 6 ft.
 Előzetes letét: 3 ft. (a kiadásokig)
 A lap szerkesztésére a szerkesztőnek van jogja mindenkor.

NÓGRÁDI LAPOK

Hirdetések díja:
 Öt hasábnos poszt sor . . . 5 kr
 Helyeg minden lektatánál . . . 20 kr
 Nyitni tör garmond sora . . . 20 kr
 Hirdetéseket felvessz a kiadó. Nagyobb és többesre hirdetéseket jutányosan szerkesztetnek.
 Előzetes letét, reklamációk és hirdetések a kiadóhoz intézendők.

politikai, társadalmi és közgazdasági hetilap.

B.-Gyarmat február 7.

Elmaradottságunkról mi sem tesz oly szomorú, de elvitázhatatlan tanúságot, mint azon jótékony-egyletek, áldásos czélú társulatok s intézetek hiánya, melyek a műveltebb államokban a lakosság nagy tömegénél a művelődés, gyarapodás, szóval az általánosabb anyagi és szellemi jólét leghatékonyabb tényezőiként szerepelnek.

A műveltebb nyugaton alig van valamire való község, melyben egy vagy más hasznos czélú egylet vagy intézet ne volna. Vannak árvaintézetek, dolgozó- és szegényházak, ellátási, temetkezési egyletek, özvegyei és nyugdíj-segély-pénztárak, kórházak, ezek mellett jótékonyczélú takarékpénztárak, a Schulze-Delitsch-féle önszegélybankok, melyek minden percében készen állanak az alsóbb néposztály részére, nem is említve az olvasó egyletek s a művészeti és köznevelődési czélú társulatok roppant számát, melyek mind az önszegély és önművelés szükségének élénk érzetében lelik keletkezésük s virágzásuk feltételeit.

Ezen intézmények a takarékosági és tökeszerzési hajlam kifejtése mellett, nagyban elősegítik a műveltség terjedését s áldásainak általánosítását, s a pauperismus terjedésének gátat vetnek.

Nálunk, s a szomszéd megyékben még az ily irányú törekvéseknek is alig akadunk nyomára, sőt még távol vagyunk attól is, hogy a közel jövőben remélhessük a viszonyok javulását s ha ilyesmikről még is írunk, tesszük azt egyedül azért, hogy legalább pium desideriummá érleljük, habár keveseknél, az ily eszméket s terjesztjük azok ismeretét.

Mert bizony elszomorító jelenség, hogy nem egyes községekben, nem több ezer lelket számláló kisebb városokban, de egy egész megyében sem találhatni bármily jótékony vagy nemes czélú oly társulatot, mely az önszegély és önművelés, áldásaiban részesítene az azt igénylők roppant tömegét, miután takarékpénztárainkat, sőt még olvasóegyleteinket sem igen lehet ide számítani, mert az első merőben nyereszkes intézetek, az utóbbiak pedig csak a műveltebb elemek szórakozási helyei.

Mily áldásos lenne például annyi kevésbé módos iparost s hivatalnokot számító városunkban, vagy a többi városokban is az ugynevezett „fogyasztási egylet“-ek meghonosítása, melyeknek czélja az alsóbb rendű néposztályok s kevésbé jó módú polgárok háztartásához szükséges élelmi cikkek beszerzésénél mi-

nél sikeresebben s kevesebb költséggel járni el, a bevásárlást közösen vagy pedig bizonyos egységes terv szerint eszközölni.

A legelső ily egyletet Anglia Rochdale községében 1874. alapították az ottani takácsok s ma már nem csak külföldön, de hazánkban is számos ily egylet létezik, nevezetesen Budapesten, Brassóban, Eperjesen, Kolozsvárott, Nagy-Disznóbon, Nagy-Szebenben-Pécsett, Sopronban, midenütt a legszebb eredménnyel.

Az ilyenmű intézmények meghonosításához azonban több életrevalóság, több gond a jövőre s kevesebb bizalom a jó sorshoz kívántatik, mint mennyit nálunk észlelni lehet, kivált az ugynevezett polgárságnál, melynek nagy részénél a tisztességes megélhetés határáig sem terjed a törekvés és munkásság.

A köznevelődési czélú egyletek s törekvések irányában sem nagyobb a fogékonyaság. A könyvtáraknak szükségét sem érezzük, ilyesminek létesítése, még a mi központi városunk előjáróinak sem háborgatja álmait, dalárdáink inkább tengnek, mint élnek, a nyilvános felolvasásokat csak hírből ismerjük, egyebekre pedig még csak gondolni sem találjuk szükségesnek.

Ezen nyomorúságos viszonyok javításán kellene a lelkesebb s tehetősebb s befolyásosabb egyéneknek gondoskodni, ez hálásabb tér a kortekedésnél s hazafiasabb a pártoskodásnál, s csak annyiban hátrányosabb, hogy itt nem szóra de tettekre lenne szükség, az pedig nem kegyerünk!

Mi kellene nekünk?

„Pénz és erős kormány!” Biz ez nem volna rossz. De uraim, ezeket a dolgokat nem adják olyan könnyen; azaz csak annak (azon népnek) adják az „istenek,” a mely azt megérdemli. — Már pedig mi, eddigi eljárásainkkal, nem igen tanúsítottuk, hogy ilyenmű adományra érdemeket tudnánk szerezni. Midőn Lónyay pénzügyminiszter, Magyarország s providentialia embere, a parlamenti újabb kormányzat elején átvette az ország kassáját, melyre ráfogták, hogy üres, — pedig nem volt az, mert benne vala azon tíz pengő forint, melyet egy jószívű plébános küldött a magyar pénzügyérnek ajándékba, hogy a kezelésére bizott pénztár egészen üreske ne legyen, — azonnal belemarkolánk ezen pénztárba, hogy a par excellencia nagy hatalmat megillető ötdöfélézáz országos képviselő napi és szál-

ladijai fedezve legyenek. Persze, hogy ez nem telt ki a plébános úr tíz pengő forintjából, de hát ost modus in rebus; a tisztelt ház „gazdája” úgy látzik valami helytartótanácsi vagy kamaralis pénzalap segélyével, kitudta csinálni a 48-as törvények által megállapított alkotmányos angáriát. Aztán vigan ment a dolog; mert a nép „milliói” csakugyan hatványozott milliókkal járulának a szent István koronája területén találtató értékek után reájok kivetett adók beszedésével. Ezen adók összesége meghaladta az évi 100 milliót. De mi elmaradott nemzet valánk; nekünk rögtön kelle befektetnünk azt, amire más, jobb sorsban levő nemzeteknél hosszas évtizedek készték elő a fokozatos előrehaladást. Mi elég gyarlók és önbizottak valánk ezen fontos körülményt nem vonni tekintetbe. Számítánk, és nem csak a „kormány”, melyet minden bekövetkezett szerencsétlenség önbakjává szokás proklamálni, hanem mindannyian „gazda” és előrelátás nélkül. Döntő része volt pedig ebben természetesen, az ország dolgait intéző honatyáknak, akik igen bölcs, igen hazafias lelkületű emberek, de jó magyar szokás szerint, az arithmetica nem tartozik erős oldalai közé. — A számítás akképen történék, hogy „mivel az idén jó termés volt, mivel a piacot másutt nem talált tökékek özönnel helyezkednek el tőzsdéink és iparunk talaján, mivel a kivitel is ez időszerint tisztességes nyeresemények forrásaul szolgál, tehát így lesz ez a jövő, s következő években is, természetesen nem a mostani de fokozott arányban. — A calculus tehát megejtetéek olyantormán hogy: tizet a nyolczból levonva, marad öt; amiért az iskolában valaha okvetlenül secundát adott volna az arithmetices tanár, hát még az élet, ez a magistra vitae, amely minden baklövésat kérlelhetlenül szokott megboszulni. Bekövetkeztek a terméketlen évek, be a pénzválás, be a kényszerű hitelműveletek áldozatos, kényszerű korszaka. Tágítanunk nem lehetett, mert már benne valánk; felkelle tehát venni a pénzt minden áron, s még szerencsénknek turhatók, hogy a külföld nagylelkű pénzkirályai annyira honorálák hitelünket, hogy ne legyünk kénytelenek már a holnapra fedezet nélkül maradni. Ilyen viszonyok között vagyunk jelenleg, oly viszonyok között, hogy ismét indokoltnak mutatkoznék, ha valamely jószívű honpolgár saját megtakarított filéreivel jönné az ország ürességtől tátongó pénztára segélyére. Kerestünk finans-

minisztert; de nem kaptunk. Mert hát ki is vállalkoznék olyan állomásra, melynek kimaradhatlan jutalma az, hogy a magánfeloldozó hazafi a deficitok ellenjegyzésének szomorú kötelessége mellett, még gyanusítottani, és minden baj okozójául fog szidalmaztatni. Most pénz, és takarékosaság, és reductiók, és magunknak önmagunk s a világ előtti megalázása a szerep, melyre honatyáink kárhoztatva vannak. Mily megoldást fog e calamitás találni, ezt a 21-es bizottság csak épen úgy nem tudja mint mi sem; de annyi bizonyos, hogy mi nem tanultuk jól a kétzer kettőt, s nélkül pedig nincs pénz, nincs gyarapodás, nincs előmenetel: „de ficiente pecu, deficit omne: nia.”

Kiáltunk ezután erős kormányért! Ugyan az isten szerelméért, hogyan lehessen ott erős kormány, ahol nincsenek meg a módok, a pénz, a „nervus rerum gerendarum”? Hogyan lehessen ott erős, tekintélyes a kormányzat, ahol a tekintélynek okkal, vagyis még inkább ok nélkül való lerombolását minden „független” polgar „hazafias” kötelességének ismeri? . . . hogyan kívánhatni ott a kormány tényezőitől, hogy bár a törvény legvilágosabb értelmében kiadott rendeleteik fogamatot nyerjenek, ahol saját megfélemlített többségi pártja a kormányt istápolni habozik, az ellenpártok és „nemzetiségek” pedig votokedve törekzenek azt compromittálni, lerántani, meggyalázni, s gúny és nevetés tárgyává tenni? . . . És ami jó politikusaink a mi kiválólag „érett államférfiaink” nem látják be, hogy midőn a nemzet alkotmányos többségéből kifolyó törvényes kormányt ekként és minden áron kisebbiteni törekednek, ez által lehetlenné tesznek minden jövőbeli parlamentaris kormányzatot, vagyis hogy ezen hazafiak, a magyar közsólam szerint önmaguk alatt vágják a fát, melynek gyümölcseit kívánnak élvezni? Valóban ott állunk, hogy maholnap, mint Spanyolország királyt, mi nem fogunk találni minisztert, s ekkor? . . . hiába hozattak meg a 48-ik korszakalkotó törvények, hiába licizáltunk egymás ellen a hazafiaságban, a közvélemény, a történelem, ki fogja nekünk szolgáltatni a sajnos hogy nagyon is kiérdemlendett éretlenségi bizonyítványt. Ha tehát pénzt, ha ezzel összefüggőleg erős kormányt akarunk, mely nélkül nincs tud számunkra, sorakozunk igen is politikai pártok szerint s kövessük legjobb meggyőződéseinket; de fontoljuk meg, hogy

...nem akkor szolgáljuk legjobban a hazát, ha a kákon is csomót keresztünk, de ha férfias higgadtsággal oda működünk, hogy amit mindannyian közösen elhibáztunk, jóvá tegyük, s hogy a kormánytól, legyen az bármily politikai nézetek kifolyása, ne tagadjuk meg az erkölcsi támogatásnak legalább azon nemét és mérvét melyre a magánéletben is jogosítva van minden becsületes honpolgár szívet tartani. Ekkor, a ezen föltétel alatt még fen fogunk állhatni mind önmagunkat kormányozó nemzet, e nélkül, és szünetlen recriminációkba mélyedve, soha sem fogunk kibontakozni nyomordásos helyzetünkől.

Csalomjai.

A losonczyi posztó- és gyapjú-divatárú gyári

Közkereseti társaság tagjai s az általuk összehívott hitelezők között, ezek által nekik gyártalelték békés legomolyíthatása s hitelezők kielégítetése végett megadandó két évre terjedő időhaladék s annak föltételei tárgyában január 21. és 22. napjain történt megállapodásokról felvett jegyzőkönyvből következőkről értesülünk: elnökök Szegvári Sámuel, a tárgyalások folyamának jegyzője László Albertet egyhangúlag megválasztván, bemutatnak és felolvastattak a jelenlevők megbíró-levelei, melyek értelmében I-esre a hitelezőket, még pedig a) a losonczyi takaré- és hitelbank részéről Szegvári Sámuel, Pokorny Gusztáv, Orozsy József, Pokorny Sándor, László István, Malma Károly, László Albert és Farkas Károly, b) a rimaszombati takarékpénztár részéről Miklovics Ferenc és Lőrinczy Endre, c) a selyemi takarékpénztár részéről Drexler Frigyes és Szendrői Ede, d) a felvidéki magyarországi első ipar- és hitelbank részéről Radányi Kálmán, e) a b-gyarmati takarékpénztár részéről Jozsonsky Danó, Keményfy József, Gaudik Lajos, Kövy Tivadár és El-hemcsky Flória, f) a szepesi iglói takaré- és hitelintézet részéről Spacsek Tivadár, g) a besztercebányai bankgyűlés részéről Kollár János és Páncsán József, h) a szepesszombati (Fünfförsterfelder-Sparkassa) részéről Hensch Ede és Walter Ede, i) a poprad-felkai takarékpénztár részéről Kullmann János, k) a szepesváraljai takarékpénztár

részéről Holtenia Sándor, l) a szepesi XVI. városi takarékpénztár részéről Marschalkó József urak megjelölés, jogérvényesen képviselik. A magán hitelezők részéről Hermina Reisz és Schenk László urak személyesen megjelentek. Két hitelező látszat, s. n.: a rományi takarékpénztár és a késmérki bank részéről képviselve. 2-mor? A losonczyi posztó- és gyapjúdivatárú közkereseti társaság, mint addó részéről személyesen Grimm Lajos, nevezett consortium elnöke, Krátsmar Adólf, Hamhalter Károly, Kovács Sándor, Alk György, Gaudy Albert consortiumi tagok, Gábor Gusztáv consortiumi tag meghatalmazott képviselője Steller Antal ügyvéd, Schwarz C. M. consortium tag meghatalmazott képviselője Grimm Lajos, végre Csider Károly és Tirscher István ügyvéd urak személyesen bemutatva, mint a fentcsinált közkereseti társaság joggyi előadói.

Csider Károly úr röviden előadja az egy is köztudomású tény, hogy a losonczyi posztó- és gyapjúdivatárú gyári közkereseti társaság, mely üzletét igen kedvezőtlen feltételek alatt vette át s az utóbbi néhány évtizedben különben is csak a legnagyobb áldozatokkal volt képes gyári üzletét folytatni, midőn legközelebb egyik birtokos, Schwarz C. M. hitelleben megrendült, az ezen s közbejött más körülményekből eredt bizodalmatlanág folytán azon kedvezőtlen helyzetbe sodortatott, hogy első sorban a losonczyi takaré- és hitelbank, mint főhitelező hivatva érezte magát a többi hitelezők érdekében s a társaság törvényesen biztosított s a társaság vagyonát a maga és a többi hitelezők javára bírósági kézi zálogként átadatul. A nevezett közkereseti társaság a biztosítási szerződést a többi hitelezők jogainak fenntartása mellett s azok hozzájárulása reményében elfogadta, a annak alapján a többi hitelezők által leendő elfogadás végett jan. 24-ikét tüzte ki, meghívván arra minden ismert hitelezőjét. Ezen tényállással szemben kéri a t. hitelezők collegiumát, vegyék figyelembe a körülményeket, melyek között a gyárüzletet megindult, vegyék figyelembe az áldozatokat, melyeket a társaság egyesek annak fenntartása érdekében magán vagyonaik s hitelük árán hoztak, de vegyék figyelembe ezen, hazánk tengődő iparviszonyai mellett oly remekül berendezett és egyetlen ily hazai vállalat valóban jobb sorsra érdemes voltát, s legyenek igazságosak, méltányosak a társaság irányában, hogy keresztül vivén a békés kiegyenlítést, mentessenek meg ők is, de mentessék meg különösen úgy is annyira

ingó közhitelek egy bekövetkező esetkor követelményeire.

Ezenok kapcsán Grimm Lajos társasági elnök előterjeszti a gyár vagyonmérlegét s. évi jan. 12-én felvéve, melyből ki látnik, hogy a consortium csökkenő állapota 126833 frt 70 kr-rel haladja a szüveit: tájékoztató előadja a társulat kitételeit ezen actív vagyon két év alatt miként leendő értékesítésre s a befolyó értékeiről a hitelezők teljes kielégítésére nézve s az ezen előterjesztés alapján a losonczyi takaré- és hitelbankkal létrejött biztosítási szerződést elfogadása ajánlja.

Felolvasatván még a közkereseti társaság egymás közt kötött alapszerződése, mindezek tudomásul vétettek, s következett a losonczyi takaré- és hitelbankkal kötött biztosítási s zálogkötési szerződés felolvasása, mely azonban az idő előhaladottsága miatt a delután tartandó ülésre halasztatott. Az ülésok ezután Losonczon, a városi hárszoborban átütetni s a hitelezők delután leendő értekezlete 3 órára kitűzteni határozatott.

Ezzel a gyűlés d. u. 1 és fél órákor megtekintvén az üzemgyűlések előbb az éppen működésben levő gyárat s a raktárkészletet, szétoszlott.

Az elnök delutáni 3 órákor Losoncz város közháza tanácsstermében az ülést megnyitván, olvastatik a losonczyi takaré- és hitelbank s a losonczyi posztó- és gyapjúdivatárú közkereseti társaság között 1874. jan. 15-én kelt biztosítási, zálogkötési és átadási okmány az annak alapján fogantatott átadási, átveteli s bírói záradékkal együtt. Ezen okmány az abban a hitelezők részére megnyert jogokra nézve alapul elfogadtatott, hiányaira nézve azonban további tárgyalás alávetetett, ezen hiányok főképen két pontban vonatván össze, s. i.: I-esre a gyári üzlet actív vagyonnak a passzívakkal szemben elégtelensége esetere az egyes consortiumalis tagok által magán vagyonaikra való biztosításai lekötött 146700 frt nem kellőnek talált biztosítás, 2-szor a két év alatt lejárandó consortiumalis váltók váltójogi biztosítása feletti kimaradása. Mindkét kérdés vitakörbe tárgyává létevé, az első kérdésben azert, mert a consortium 11 tagja közül, kik összesen kötötték le a 146700 frt. biztosítási összeget, 4 tag biztosítéka a fentterintett szerződésbeli lekötöttségnek előtti és óta is vagy egészen vagy részben idegen hitelezők által eszközölt bírói végrehajtások és telekkönyvi átírások által elégtelenné vált, azok a jelen tanácskozásokra meg se jelentek s ekként a talán létrejövendő megállapodás előnyéből is kizárják magukat s most már az ott leköltött 146700 frt-ból az itt meg nem jelent tagokra, névszerint Szilágyi Lajosra 19,000, Madarassy Miklóra 16,000, Schwarz C. M. ra 17,000 és Schenk Móra 16,000 frt, összesen 64,000 frttal nebezodott kötelezés miatt nem kellőben biztosított levonatván, a tulajdonképen biztosított összeg csupán 2700 frtra olvad le. Továbbá a fentterintett biztosítás szerződésben 146700 frt. nem egyetemleges kötelezettséggel kötöttről le, a megtekintett telekkönyvekből pedig az egyes birtokok leköltött járulmányaira elégszerű fedezet nem minden tagnál tűnik ki, az egyetemleges kötelezés a 146700 frtra annál inkább kívánatos. A váltók elévítése pedig a két év leforgása után netán kielégítőenül maradó követelésre való tekintetből nem láttatván tanácsosnak: az elnök felteszi a kérdést, hogy „elfogadja-e az értekezlet a losonczyi posztó- és divatárú gyári társaság itt megjelent 7 tagjára nézve a két évi moratoriumot azon feltétel alatt, hogy 146700 frt. solidaris kötelezettséggel biztosítsanak a társaság birtokai által, s kívánja-e, hogy az időközben lejárandó váltók beperoltsásonk s így váltójogi érvényben maradjanak két év leforgása után is?”

Mielőtt a szavazás megkezdődne a b-gyarmati takarékpénztár képviselője, Jozsonsky Danó kijelentvén, hogy a kérdésnél különös utasítás küli, ennek értelmében előbb azon kérdésre kér szavazást elrendelni: „hajlandó-e a hitelező collegium beleegyezni abba, hogy a kisebb hitelezők, köztük a b-gyarmati takarékpénztár kivételével is a consortium tagjai által specialis hypothecával biztosítsanak?” Az elnök felteszi az indítványozó képviselő kérdését, melyre Jozsonsky Danó úr kivételével, a jelenlevők személyenként egyhangúan „nem”-mel felelve, Jozsonsky Danó kijelenti, hogy azt tényleg utasításnál fogva köteleessége volt; de miután állapontjám egyedül maradt a felteszendő másik kérdésre nézve a többség határozatához s is hozzájáruland. Az elnök ekkor újra felteszi az előbbi kérdést, mely névszerinti szavazással egyhangúan „igen”-nel elfogadtatott. Ezen képest határozatott, hogy az egybegyűlt hitelezők egyeteme kézz a losonczyi posztó- és gyapjú divatárú gyári közkereseti társaság itt megjelent 7 tagjának 2 évi fizetési haladékot adni azon feltétel alatt, hogy a losonczyi takaré- és hitelbankkal kötött szerződésben lekötött 146,700 frt. járulmányi összeg a consortium tagjai által egyetemlegesen biztosítsanak; továbbá, hogy a két év leforgása alatt váltókra nézve váltói jogát a 7 tag irányában óvás, óvásközlés és

TÁRCZA.

A szerelem csókja.

Csók és csók között nagy a különbség. Egyszer más a rézes, töpörödött ajkú szerelem vénasszony csókja s más az ifjú, virágzó nő. Amaz, ha szép szerével meg nem menekülheted tőle, forró csókot nyom ugyan ajkaidra, de fagyos utóhatással, csak egy borzongás belé, napokig úgy érsz megadat, mintha dér tapadt volna ajkaidhoz, még a kánikula kelő közepén is, mikor majd meg fulladás a bőség miatt; hátgerincből meg úgy zibong tőle, mintha egy armidra hangya tartana rajta hadgyakorlatokat, hajszálaid az ég felé borzongnak roppant felháborodásukban.

Kár, valóban kár, hogy a szerelmes vénasszony csókjának oly átkozott rossz az utóhatása, mert az előmenyők, meg kell adni feltegecs szoktak lenni. Terített szőtal, mosolygó rántott csiba, kellemes ízű csopotokkal, különféle édeségek, villányi, baklór a végre tea és punca!

A szerelmes vénasszonykák jól tudják azt, hogy a csinogt ídkmaggal kell a csapdában csalni.

A fiatal nőnek, legyen az leány, férjes nő vagy özvegy menyecske már látás is vidátság hat radd. Közélete megédesíti a legrossz pillanatait, ha subogó ruhája kinn megérint, eroldben a vér látketése meggyor

sul, ha szeret s szerelmében ajkaival érint — bensőleg megszókol — akkor már boldog vagy.

Van-e annál boldogabb pillanat, mint mikor a szerető nő epodó szép szemét rajta feledten hó karjaival repkényként átölelve, hozzád simultan hullámsó keblével majdnem szivedhez tapad és édes piros ajkaival addig addig s oly hosszas csókol, míg nem mind a ketten lélekzetet vesztve édes mámorba esnek.

Ilyen a szerelem csókja.

Ha egy ilyen csókot kapsz, még egyért eszengesz, s ha kapsz, újra meg újra kérsz — a végtelenségig.

A szerelem csókja oly itasítóan édes, hogy utána szeretnél mindenesed keblén, ölelő karjai között meghalni — sejtéd, érzed, tudod, hogy annál boldogabb pillanatod az életben nem lesz soha.

Az ember azonban nem csak akkor vágyik csók után, mikor az erelmes, hanem akkor is, midőn — szerelem nélkül — fiatal rokonszenves nővel áll szemben.

A csók s nemo tisztán a jászvedély csókjának nevezhető; — ettől is mint a szerelem csókjától delejes, kifejezhetlen bájjal párnált rezgés támad a szervezetben, kéjelgés érzes futja át az idegeket, rejtelmes élv utáni vágy ébred a kebelben.

Midőn a nő szővedélyes csókban rézesül, szőnéltől azt sejteti ki, a mit az előfolyozott nő szemközti találkozásakor keblére tárt s pillanatra kitárt piros rózsájával: tied vagyok.

A csók kellemes hatására nagy befolyást gyakorol az ajkak alakja, színe, íze és szaga.

A durvadó ajkak sokkal ingerlőbbek mint a vékony izezetek, -- a pirosak a halványaknál, az édesek, és nem édeseknél az illatosak a természetes lehellet által környezeteknél.

Bár ki mit mondjon, de egészen más a foghagymás rostélyos szagú és más az illatos csók. — Tesd megpróbálni, legjobb bizonyíték a tapasztalat.

A finom nők igen jól tudják s azért minden alkalmat megragadnak, minden csókot felhasználnak arra nézve, hogy a csók nyújtotta élvezetes pillanatokot kitélhető módon fokozzák.

Ha csókra készülnék rendezesen megédesítik ajkaikat illatos cukorkákkal, vagy kellemes ízű gyümölcsökkel.

Mikor a nő hamis tekintet kíséretében valami édeséggel megkínál, azt akarja értecsre adni, hogy édesebb lesz rá a csók.

Ajkaiknak élénk piros szímet folytonosan az által tarják föl, hogy azokat a fogak közt szoritva és ismét visszatolva a nyelv segítségével megédesítik.

A keleti nők a fogak zománcának fénye és a foghas erősítése végett mastix-mészát, — sákarit — ráigazolnak.

A csók — bármilyen legyen az — valódi élvezetet csak is titokban nyújthat.

Kik mások előtt folyton csókolódsanak, csak látszólag szeretik egymást oly odandólag mint mutatják, az igazi érzellem nem szorol élmelygő szőgtatásra soha.

Leggyesebbek a csókolódsásban a fiatal asszonyok és özvegy menyecskek; a tapasztalatlan leányka legforróbb szerelmével sem képes oly izgató csókot adni, mint az asszony.

Praxis, gyakorlat kell a csókhoz is.

Keve Gusztáv.

Egy végzeteljes lovaglás.

(Németből; --y. --r.)

II. RÉSZ.

(Folytatás)

Mint egy bilincsekbe vert óriás nyugott Németthon a francia hatalom alatt; francia csapatok szőnlék el tőreit. Magának Auszriának is megtört ereje; a Vágram melletti útközettel letart fénycsillaga s azon földön, melyet eddig elleneséges láb nem tapodott, francia katonák oesták parancsalkat mist győzők.

W. kised városban is óráról órára várják a franciák bevonulását. A lakosokat a legnagyobb izgatottság nyomá el; még nem tudák mely csapatot fogadják s ki annak vezére, közönségesen ettől függött a város és polgárok sorsa.

A legzobb utcák egyikében, közel a város kapujához állott egy csinos külsejű ház, egy gazdag kereskedő özvegyének tulajdona, ki férje halála után folytatá annak üzletét s egyetlen leányával a pompás épületben lakott: — Lichtenthalné asszonya vá

deparlós stb. által érvényesítve, azok változ-
vagyhatóságai a két év lejártáig függő-
ben és érvényben fogja tartani; a többi négy
tag irányában azonban azokat lejáratkor tel-
jesen érvényteleníti fogja.

A consortium tagjai ide kértve, ezen
határozat valók közöltetik, mire ők a mel-
lektéremben tartott rövid tanácskozás után
viasszajódu, Grimm Lajos az itt jelenlevő
7 tag nevében kijelenti, hogy ők a biztosítási
egyezményben vállalt jármányi összegek
oregig kések zálogjogi bekebelezéssel
teljes fedezetet adni külön-külön; sőt a
megnyitott telekkönyvi ingatlanágraik kellő
fedezetnek nem találhatók, ezen ingatlan-
ságaikon kívül más kési biztosítékot is
szolgáltatni; erry néve magukat a hittele-
zők előtt azonnal eszkölendő censura alá
vetni, azok jármányaira néve biztosítási
jogaikat a hittelezőkkel megosztani kések,
fontartván maguknak, hogy ezen joggal
azok irányában is elbessenek; solidaris kö-
telezettséget sem az itt jelenlevőkéire néve
személyes hitellük végülkretétolo nélkül
semmi sem alatt sem nem vállalhatnak s
vállalati nem is fognak. A mi pedig a lejá-
randó váltókat illeti, azoknak megítélésé
vagy más módon leendő érvényesítésé ellen
észrevételük nincs.

Ezek kijelentése után a consortium tag-
jai visszatérnek.

A tanácskozás tovább folytatván s a
tárgy kimerítettévé, az elnök feltétele azon
kérdés, hogy „elfogadjatik-e a moratorium
azon esetben is, ha solidaris kötelezés nél-
kül a teljes biztosíték megadatik csupán a
7 tag által, jármányi összegek oregig?
Általános szótöbbséggel erre az határozta-
tot, hogy az egybegyűlt hitellezők egyeteme
kések a losoncsi postzó- és gyapjú dívatárú
gyári közkereseti társaságnak itt megjelont
7 tagjának a kért kétévi fizetési idő hala-
dékot megadni azon esetben is, ha ők csu-
pán betőzők által lekötött jármányi össze-
geiket esetleg kési záloggal is teljesen biz-
tosítják. Mely végzés a consortium tagok-
kat azonnal közöltetvén, a fedezet megírás-
gátsára Pokorny Gusztáv, Jemesszky Dániel,
Kollár János, Lőrinczy Endre és Kullman
János arak bizottmányul kiküldettek, jelen-
téseik az eredményről másnap reggeli 9
óra ra elvartatván, — amelyről jövő szá-
munkban.

Politikai szemle.

Az angol kormány elnöke Gladstone
indítványára a királynő fölöszlatta a par-
lamentet. Ez intézkedés váratlanul jött, miért

is az ellentek — a toryk — erősen meg-
támadta. Gladstone azon reményben tette
ezt, hogy a liberalis párt erősből fog, s
mi kitérnek választóúhoz intézett leveléből,
melyben a többi közt, mintha csak a mi
állapotainkról beszélne, így szól: „Az ország
jólétét soha sem mozdíthatja elő oly kor-
mány, mely nem bír elég tekintéllyel, s
tekintelv 1868. óta állt a nem is lehet
másként helyreállítani, csak a választókra
való hivatkozás által. — A felosztás al-
kalmából Disraeli a konservatív ellenek
vezére szintén nyilatkozik választóúhoz in-
tézett levelében a eliteli e rendszabályt s a
Gladstone által kitalálta helyzett választási
reformokat Disraeli oktatásnak tarja. A
údmot bírodalmi egyház politikai mozga-
lom Angolországba is átvett hullamait. Nép-
gyűléseket tartanak, s hol a német emászár-
nak és kormányának, hol a püspököknek
szavaznak bizalmat.

Az olasz-francia viszonyok újabbau
leenyegesen javultak, ellenben az olasz-né-
met viszonyok váratlanul nagyon megbi-
degültek.

Az orosz lapok, Alfréd angol hercegnő
Maria Alexandrovna orosz nagyhercegnő-
vel összekelése alkalmából telvők vezér-
ezikkkel, melyekben szorosabb angol-orosz
barátság mellett küzdnek, ezek oka, hogy
Angolország bővelkedik fölösleges tőkékben.
Oroszországban pedig sok a föld, mely rop-
pant pénz befektetéseket igényelne, melyeket
csak az angoloktól várhatnak, kik viszont
nyereséges üzleteket csinálhatnak tő-
kéikkel.

Hírek

A január 24-én városunkban rende-
zett nógádmegyei főispánági bál s azal egy-
bekötött tombolájá ék, 1492 forint 77 krajár s 4
db. aranyat jövedelmezett a megyei insége-
sek javára és pedig a tombolából befolyt
1562 forint 37 krajár tisztán a bál jövedelme
pedig lezártatik az 527 forint 30 krajár ki-
adást, 430 forint 40 krajár 4 db. aranyat tesz,
a következő felülzötések betudásával, és
pedig: gr. Gyurky Ábrahám és neje 50 forint;
Luzskary Gyuláné az. Tihanyi Biri 5 forint;
Kacsokovics Ferenczné sz. Thomka Irén 5
forint; Beke Albertné sz. Thomka Laura 5
forint; Boderman Kálmán 6 forint; Hanzely László
4 forint; Veres Pál 22 forint; Niczky Pál 6 forint;
Bernát Gyula 5 forint; Szentiványi Ferencz
10 forint; Silberer Adolf 1 forint; Poztoszky
János 4 forint; Frater Pál 1 forint; Bogdány Mi-
hály 1 forint; Felsenburg Henrich 1 forint; Ber-
czeller Mór 3 forint; Lázár Mór 3 forint; Zseim-

berly István 3 forint; Szeverényi József 1 forint;
Feiszt József 8 forint; Angyal Lajos 2 forint;
Szencsényi Emil 3 forint; Deszowby Ödön 4
forint; Kuduay József s neje 2 db. aranya;
Kohn Herman 2 db. aranya. Összesen 163
forint és 4 db arany. A kimutatott összegeket
a rendező bizottságok a megyei inségügyi
központi bizottság elnökehez már be is
nyújtották. — A nógádmegyei nem kérelem-
mel járult az inségügyi bizottsághoz, hogy
a begyűlt pénzösszegek a b. gyarmati ügy-
fogottak is aránylagosan részeltessenek,
miután ezen összegekhez a b. gyarmatiak is
jelentékenyen járultak, kikre különben
is nagy mérvben nehezedik az insége-
sek egyezése. A rendező bizottságok egysze-
rűen közzévetet szavaznak az insége-
sek nevében mindazoknak, kik nagytelkű adomá-
nyaikkal e rendkívüli sikert elősegíték.

Taborszky és Parsch zeneműkeres-
kedésében legújabbau megjelentek; Sall
und Haben, Polka française, Ára 60 krajár.
Deutsch A-tól Sans-Souf, Gyorspolka
Deutsch A-tól, Ára 60 krajár. Sonata. Baetho-
ven, 2 db. 40 krajár.

A megyei neptanítók január hó 27-én
Szécsényben az uradalom kastélyában, a me-
gyei tanfelügyelő elnöklété alatt tartott
gyűlésén a „felső nógádi” és „központi”
egyletek egyesülése: „tanterületi tanítógye-
let” czim alatt létesítették s az új egylet
45 taggal meg is alakult, tiszteletbeli el-
nökké a tanfelügyelő urat, rendező elnöké
Terray Károlyt, alelnökké Szepes József
és Perger Istvánt, főjegyzőre Dapay Ká-
lmánt, aljegyzőkké Steiner Gábor és Nagy
Sándort, pénztárnokká Toldy Ferenczet vá-
lasztván. A körte felosztott egylet október
havában fogja közgyűlést Losonczon, meg-
tartani; e körte megalakításával a szécsényi
járásban Szepes József, a fulekiben Markus
József, a losoncziban Vilt József, a gyarmati-
tiban Perger István, a szirákiában Szepes
József, a nógádmegyében Kufcsák József tagok
bizattak meg, akiknek buzgalmatól függend
nagy részt, hogy s némes czélú egy-
nél több tagot nyerjen s ez által a kitűnté-
czélok előérésére annál sikeresebben hat-
basson.

Lang Franziska asszony b. gyarmati
leánynevelő-intézetének növendékei a megye-
ház kis termében m. hó 31-én tartott tánc-
proba alkalmával, élvezetes estét szereztek
a szép számmal egybegyűlt érdeklődők-
nek. Többen közülök kiöslégit. sőt meg-
lepő sikerrel szavaltak, énekeltek, zongorá-
ráztak s oly ügyesen és felettelen jókedvvel
lejték a magyar szóból, kacskák, stb. hogy
még a „nagyok” is kedvet kaptak s nem
is rajtok mult, hogy a zongorát cigány-
zene nem váltá fel. Az 50 krajár beléptidij
mellett is 58 forint 50 krajár tisztajövedelem ma-

radt az insége-
sek: Kuduay József 2 forint, Kohn Márk 2
forint 50 krajár, Anginer Károly 1 forint 50 krajár,
Kohn Herman 1 forint, Kulaer Eszter növendék
1 forint, Majerszky Ferenczné, Szécsényi Gá-
boré, Gaudik Lajosné, Kovács Irma,
Kacsokovics Jóné, Hottovitzky Károly, Pa-
ris István, Szabó János, Uolka József, Ná-
ray János 50 krajár.

Illyen A 28 ki bálból előnyösen is-
mert Kalmár Leuke kiasszonyt Nyékről
Bukony Jóné, a Reform szerkesztője, je-
gyezte el s bő elcséje.

Megjelent és be-
lért a Kovács
László által Debreczenben szerkesztett: „Ma-
gyar protestáns egyházi és iskolai ügyel-
mezés” ötödik évfolyamának januári füzet
változatossá s érdekes tartalommal, nevezet-
esen: „Tudás és tanulás egyetemi szin-
ronalon.” Híbari Imréről, „A fogatlan mo-
ráról.” Balogh Ferenczről, „A budai szent
jegyzőkönyvről.” Hóváry Imréről. Ez utóbbi
közleményből meg miltjük hogy ezen 1791-
ben a bolv. vallástétel követők által hadán
tartott zsinaton Nógádmegyéből is többen
vettek részt, nevezetesen Losoncsi Gyurky
István Nógádmegyei főispánja, szilasi
Szilasy József, főszolgabíró. Bialaki Pety
Ferencz főjegyző, Visolyi János táblabíró,
Kármán József losonczai és Szilvási Gábor
verőcei predikátor. — Tárcza. Kálifélek.
Könyvismertetés.

Megjegyzés. Ő Felcséje 25 éves
uralkodásának jubileuma alkalmából ke-
gyelmét nyerte a b. gyarmati foglyok kö-
zül: Piliyi Nagy István n. géczi, Botlik
Gábor tolmács, Agoston György mikál ille-
tőségű elítéltek s Tharászky Kristóf, kiknek
e hó 21-én felt volna le egy évre szabott
büntetési ideje, melyet mint tudják, egyik
b. gyarmati aljárásbíró ellen elkövetett tett-
legessége miatt kapott.

Öngyilkosság. Matuch János, orvosi il-
letőségű közhivő mult péniceken a töm-
lőzében borá időntul ki maradásáért került,
magát derékájára felakasztá s dacára a
rögön érkezett segélynek, halva maradt.

Meglepetés. Sz. Godén egy mony-
szony összes hozományát a megyező napja
előtti éjjelen ellopták, képzeltetik a keserű
meglepetést, midőn a várta várt nap reg-
gelén még monyaszonyi ruhájának is bált
helyét találta. A gyanú mellőzött régi köd-
vesét terheli.

Szegény legények. A sziráki járás-
bíróék köréből megalkott Tócsér Ist-
ván az ugyanon kibocsátott Sisa József-
fel s Kóka nevű csavargóval szövetkezve
zarolnak Burány és Lócs környékén s ed-
dig sikerült nekik az öldöző csendlánye-
ket elkerülni.

Spúnyagról írják, hogy az ottani bon-
védaltitok a bontmegyei árva javára, az
újnonas épült iskola helyiségében igen si-
került táncvizigalmat rendeztek. A terem
fegyverekkel volt izléssel díszítve. A részt-
vevők meglégedéssel távoztak.

Felelős szerkesztő:

Harmos Gábor.

ron legtiszteltebb s vagyonszubb úrnói köz-
tartozott.

Míg a város nagyja — apraja a leg-
nagyobb igaztosságban volt, az említett
háza úrnőjét csinosan batorzott szobájában
találják. Lichtenthalné asszony közléstermetű
volt, szépek azonban sohasem volt mond-
ható annál kevésbbé most, midőn már öt-
venedik évét túlhaladta s baját bőven tar-
kissák az szálai; de örökmosolygó kék szem-
meiből tetterő és szívélyesség sugárzik ki.

Mellette egy alacsony ember áll, szőke
álhajjal s az akkori új divat szerint töl-
mages cziccomáson öltözve, noha már a negy-
venes éveken jóval túl volt s réhája a kis
város egyik tanácsnokát fődé. Halling Ger-
hardnak nevezék őt. Külsője épen nem mu-
tatott vonzót: szürke szeméből a hamisság
s alsókság bizonyos jele sugárzott elő.

„Kegyed tehát kedves barátnóm” foly-
tatá a már előbb megkezdett társalgást,
„harmadszor is megtagadja tőlem, régi szom-
szédjától s boldogult férje bú barátjától,
leánya kezét? — Ma kell ez ügynek el-
döntés vagy soha. Gondolja meg, tisztelt ha-
rátnóm, minden percbe megérkezetnek a
francia csapatok. Kegyed ismeri győzölnök
Nem lenne-e jobb, ha mint vőlegény örköd-
ném Melanio fölött?”

A ház úrnője a legnagyobb kimélettel
létezik a tanácsnok irányában nyilvánítani;
micsiótt válaszolt volna finom habzó bori
töltött a tanácsnok kiült poharába.

„Kedves Halling! Engedje meg, hogy
nyíltan szóljak, s ne értse félre régi ismer-
rőjének szavait. Ily időben, mint a mostani

mindenek előtt szeszterátsára van szükse-
g ezért minden gyermeki gondolkodás módot
kerülönk kell Hallgasson meg tehát Ha-
ismételve mondom, hogy sajdalom, Melanio
nem viszonozza önnek irányabani érzületét,
úgy ez nem új ön előtt.”

A tanácsnok egy pillantást vetett ki
fogástalan tolettjére, míg egy másikat ti-
tokban az általelleni tükörbe, mely híven
visszaadta tekintetét.

„Ha azonban ön előtt, kedves barátom
ma egy titkot fődörök föl,” folytató az öz-
vegy, „úgy az azért történik, mivel rövid
idő múlva egy is megszűnik titok lenni.
Melanio szíve nem szabad többé, s válas-
zása teljes beleegyezésemet bírja, mert vá-
lasztottja derék csinos férfi.”

„Régől gyanítam,” mormogá Halling,
„a francia az s nem más.”

„Eltalálta, barátom, igen ő az, az ifjú
francia, Daroy Armand, ki ezöltt tizenegy
éve mint gyermek jött hozzánk s férjem
által az ártelbe vétetett föl; Lichtenthalnak
nem volt oka ezen tettét megbánni. Armand
szorgalmas és becsületes fiú volt; — fá-
radhatlan szorgalma sokról sokra emelé őt
s midőn jó férjem elhunyt, nem találhattam
volna érdemesebbet, kiro üzletem vezetését
blahatam, mint őt. Az ifjú pár egymás iránti
vonzalma nem új előttem; láttam azt esirá-
tában s hallgatók. Most azonban, a jövendő
tekintetéből, az eljegyzésnek még ma meg-
kell történnie; hogy Armandnak kettős joga
legyen egy házat s egy leányt minden sér-
tés s támadás ellen védeni; mert én — s
itt szokatlan fényben ártak Lichtenthalné

asszony szeméi — én fogok tudni magamon
segíteni.”

Elfojtott dühvel hallgatta Halling az
úrnő szavait. „És tudja azt kegyed,” tört
ki most haraggal, „hogy árulást követ el
házja ellen, ha leányát egy franciával
jegyzi el?”

„Kedves Halling,” mondá az özvegy
mosolyogva, „a szerelem nem követ políti-
kát s egy némes szívtől nem kértük út-
levelot s nem kérdezzük, morro van házid?”

Halling fölkel helyéről. „És ismeri ke-
gyed Daroy multját, kérdezem?” mondá las-
sas és süsogva; „tudja kegyed, kik voltak
szüleik, ki ő maga, ki tudja mely fogházból
szökött meg?”

„Halling úr!” — Az özvegy kék szeméi
fénylettek s haragtól.

„Hígyjen nekem és legyen vigyázatos,”
folytatá a tanácsnok; „valjon nem vett ke-
gyed észre kegyeltjén bizonyos féltékenység és
szomort, valahányszor Frankhonról volt szó?
Én azt mondom, az ifjú nem bír jó lelki-
ismerettel.”

„Valóban e körülmény nem kerülő ol-
figyelmemet,” válaszolá Lichtenthalné asszony
komolyan; de én belátok Armand lelkebe;
ha büntény terhelő őt, sohasem merészelte
volna házuakat jelenjétével megalkáni, szo-
moró emléket, alig bebegyedt sebeket pedig
nem szeretek felszaggatni. De legyen elég,”
folytatá hangját változtatva, „beszédünk je-
len tárgyát ejtsük el mindenkorra; marad-
jon barátom, leányomnak pedig — anyai
védőke, ha őt mindjárt meg ma ellé jegyzem
Armandnak.”

Kezét nyújtá Hallingnak, melynek szor-
ritását az alacsony férfi nem a legművelte-
sebben viszonzá; azután pedig házi dolgait
végzendő, elhagyá a szobát.

Halling egyedül maradt. Fenyegető pil-
lantást vetett a távozó után s kezét öklőre
szoritá.

„És mégis enyém lesz,” mormogá ma-
gában; „kell egy horognak lenni, melyen
megfoghatom ezen Daroyt és Melanióval
való egybekelését megakadályoshatom. És
ha megtalálom ezen kis fekete pontocskát,
— majd szépen kitágítom én azt egy jókora
üreggé, mely örökre elválasza őt a le-
ánytól.”

Magán beszédét félbeszakítá az ajtó
kinyitása, melyen egy körülbélű harmincz
éves dölceg ifjú lépett be, Daroy Armand
volt az özvegy üzletvendője s jövendő-
béli veje.

Azon finom vonások, melyek egykor
Rennesben oly vonzóvá tették az ifjú arcát,
nem mulak el a kifejtett férfi arcáról,
csak férfszerűbbek és komolyabbak lettek,
valamint Armand egész megjelenése egy
nyájas de erőlyes férfára mutatott. Úgy
látáék azonban hogy jelenleg nagy felin-
dultság vett rajta erőt. Igen halvány volt
s a zavartság bizonyos kifejezése a legel-
fogulatlanabb szemeköl sem kerülheté el.

(Poly. 60v.)

H i r d e t é s e k.

„Az alulírott jószágigazgatóságnál nagyobb mennyiségű stajer lóheremag, mint szintén mezei komócsinmag (Thimetheusgrassamen) eladásra kész. Szives tudakozásra a legkészségesebben felel

a báró Baratta-féle jószágigazgatóság Poltáron.“

Tekintetes ifjabb Kubinyi Ferencz úrnak Ipolykeszi határban fekvő felső tagosított birtokán összerakott 300 mázsányiluczerna boglya szabadkézből eladó.

Bővebben értekezhetni e lapok kiadója és Ipolykesziben a birtoktulajdonos gazdájával.

Van szerencsém értesíteni a tisztelt közönséget, hogy raktáramban (B.-Gyarmat 672. ház sz.) egy öl jóminőségű száraz tűzifa, házhoz szállítva, kész fizetés mellett, tiz forintért kapható.

Ráth László.

200 kila rozsdá és gazmentes tavaszi tisztabuza

részletenkint is, egy kila tiz forintjával szerezhető Csaláron Miskey Ferencznél — vetőmagnak van tisztítva

87 font súlyos.

Megyebeli Sz.-Terts helységében, a szécsény-tarjáni út vonal központján

Fekete Rutkay Amália

birtokán, 500 mázsányi finom, víztől meg nem ázott takarmány eladó. — Értekezhetni helyben a gazdával s Pesten a tulajdonosnál. (Király utca 80. szám.)